

ПРОТОКОЛ

№ 16638

гр. София, 03.11.2022 г.

СРС, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД

Сложи за разглеждане докладваното от ВА Гражданско дело № 20221110119546 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. О. Л. – редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК, се явява лично и с адв. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СРС – редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК, се представлява от ТД, служител на СРС, с юридическо образование, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ВСС редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК, се представлява от юрк. Т, с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М. Г. М. – редовно призована, се явява.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА заключение на ССЧЕ, постъпило извън срока по чл. 199 ГПК.

СЪДЪТ връчи препис от заключението на страните.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Не възразяваме срещу срока на експертизата.
Моля да се изслуша.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към изслушване на съдебно – счетоводна експертиза.

СНЕМА самоличността на вещото лице:

М. Г. М. – 50 г., неосъждана, без дела и родство със страните, предупредена за наказателната отговорност по реда на чл. 291 НК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Представила съм писмено заключение в срок, което поддържам. Правя едно уточнение. В експертизата, в проверени документи, съм допуснала техническа грешка, а именно, че съм проверила счетоводните документи на „СТАМ СОЛЮШЪНС“ ООД. Това е техническа грешка.

Адв. К. – Нямаме въпроси. По цифрите няма да спорим. Въпросът е правен. Ние претендираме плащане на законна лихва от датата на поканата 08.11.2019 г.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме въпроси. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

ДА се изплати възнаграждение на вещото лице от бюджета на съда.

ИЗДАДЕ се РКО за сумата от 400,00 лв.

Адв. К. – Изменението на иска сме направили като първи думи след започване на делото. Видно обаче от протокола, ответниците продължават да оспорват иска по основание, по размер, включително и след изменението. Тъй като се оспорва основанието, считаме че е редно съдът да се произнесе по

иска при условията на чл. 235, ал. 3 ГПК, като вземе предвид настъпилото плащане след завеждане на иска и включително, дори съдът да отхвърлите иска в частта, в която е извършено това плащане, защото плащане след завеждане на иск се приравнява на признание на иска, то считаме, че следва да ни присъди разноски, включително да не присъжда разноски на ответниците за отхвърлената част, защото те са дали не само повод за завеждане на делото, но и повод за законна лихва за забава, повод за усложняване на процеса, тъй като не е ясно кой има право да плати и при какви условия, тоест действали са заедно в създаването на тези пречки. След като се оспорва, не поддържаме изменението на иска. Нека съдът да се произнесе по основанията ни в мотивната част, а в диспозитива, с оглед извършеното плащане в хода на процеса.

ИЩЕЦЪТ М. Л. – Макар предметът на делото да касае изплащане на парични суми, за мен въпросът винаги е бил принципен и не случайно тук основният въпрос е по приложението на правото, но и аз не мога да приема, че ответникът СРС плаща сума над 60000 лв., лихва над 8000 лв. и чрез процесуалния си представител твърди, че предявеният иск е неоснователен. Тоест, платена е сума без основание според ответника СРС.

Процесуалният представител на СРС ТД – Доколкото разбирам, ищцовата страна оттегля направеното искане за изменение на иска. Не възразявам.

Юрк. Т – Не възразявам по така заявеното становище, че не се поддържа искането за изменение на иска.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ предвид факта, че ищецът с оглед дадени му указания в закрито заседание с Разпореждане от 21.10.2022 г. изрично заявява, че не поддържа искането за изменение на иска, то съдът намира, че не следва да се произнася по същото, а с оглед факта, че страните нямат други доказателствени искания, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. К. – В продължение на няколко години ищецът е направил множество покани до СРС и до ВСС за изплащане на дължимото му обезщетение. Двете институции са прехвърляли топката си дълги години една на друга. От представените доказателства по делото става ясно, че по официален път нещата стоят по един начин, а в комуникацията между двете институции се вижда, че те действат заедно и увреждат ищеца като неизплащат дължимото му законно обезщетение. Обезщетението е установено по размер. То е в размер на заплатите за 16 г. и 5 месеца и след завеждане на иска, като тук е важно да се обърне внимание, че делото се гледа именно от ответника по делото СРС, тоест ответникът е запознат с исковата молба още от момента на постъпване ѝ в съда. След това постъпване на исковата молба има плащане, което е плащане частично и по главница и по лихва. Незаплатеният остатък от главницата касае пет месеца, тоест тук следва да се приложи принципа за пропорционално изчисление, защото тези 5 месеца са отработени от съдия Л. и за тях също се дължи обезщетение. По отношение на лихвата възниква правният спор, от кой момент тя е дължима. По делото е отделено като безспорно, че в нито един момент състав на ВСС не е правил предложение за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на съдия Л., което е пречка за изплащане на обезщетението, тоест, в нито един момент не е била налице каквато и да е било пречка работодателят да изпълни точно задължението си и да изплати дължимото обезщетение на напусналия съдия. Моля да уважите иска като съобразите настъпилите нови обстоятелства и по реда на чл. 235, ал. 3 ГПК съобразите настъпилото плащане в хода на процеса. След като вземете предвид настъпилото плащане, моля да присъдите разноски, те са претендирани по справедливост по чл. 38 ЗАдв, тъй като аз представлявам колега и да присъдите тези разноски върху пълния размер на обезщетението и законната лихва. Моля да присъдите законната лихва от момента, в който е било налице основание за плащането, а това е датата от която М. Л. е освободен като съдия от ВСС. Моля също така, в случай, че съдът отхвърли иска в частта, за която е постъпило плащане в хода на процеса, да не присъждате разноски,

нито на СРС, нито на ВСС, като съобрази процесуалното поведение на двамата ответници, които са създали изключително много пречки, дълъг период от време и които са повод за завеждане на делото и причина за настъпилите вредни последици.

ИЩЕЦЪТ М. Л. – Ще започна отзад напред. Първо от факта на плащането от страна на СРС. Следва да се обърне внимание, че това плащане е извършено след завеждани на исковата молба, но преди официалното получаване на разпореждането на съдията - докладчик за отговор от ответника СРС. Прави впечатление, че на многократните ми покани за плащане, включително след отмяната на наложените ми дисциплинарни наказания „забележка“ през 2020 г., ответникът СРС не плати, но чак когато официално вече беше заведена искова молба, тъй като е научил, както каза колегата К., още с факта на внасянето ѝ и разпределението на делото чрез заместник председателите на съда, е извършено плащане, тоест няма никакво съмнение, че ответникът СРС, освен че е причина за завеждане на делото, е извършило и плащането по повод на делото и в неговите рамки. Спецификата на това, че има съвпадение между съда като правораздавателна институция и съда като учреждение, в случая ответник по делото, следва да бъдат отчетени при съобразяване на факта на плащане. Касае се за типичен пример на процесуално хитруване, което не отива точно на този ответник. Що се отнася до това, откога следва да бъде платено, отново обръщам внимание, както каза и адв. К., но емоционално като страна имам право на тази забележка и аз. Съдът спекулативно, чрез неговия Председател, през цялото време на моите покани третираше неправилно фактите на моето дисциплинарно обвинение и наказание, като спекулативно даваше оценка на простия факт, че никога не е имало дисциплинарно предложение за уволнение от правоимащия орган, а именно състав дисциплинарен на ВСС, в своя полза, за да не плати сума, която очевидно ми се дължеше. Впрочем, става въпрос за ответник, който се представлява от съдия по граждански дела, Председателят на съда Александър Ангелов, който в крайна сметка с плащането, включително с лихва над 8000 лв., призна или своята некомпетентност или това, че умишлено в моя вреда е отказвал плащане. Това поведение на ответника стана основание бюджета на държавата да бъде допълнително натоварен с над 8000 лв. лихви, за което впрочем ще сезирам ВСС и Инспектората за търсене на отговорност на председателя. Ясно е, че напуснах съдебната

система по свое желание. Ясно е, че каних дисциплинарния състав да внесе предложението си, каквото и да е то, в рамките на повече от година. Ясно е, че бях държан насила няколко месеца в съдебната система и накрая ответниците си позволиха да откажат да получа това, което закона ми предвижда. Това беше абсолютна разправа с мен и ясно е, че това поведение неадекватно продължава и към днешна дата. Отново обръщам внимание. Плащат, но искът е неоснователен. Плащат с лихви, но искът е неоснователен. Плащат частично, защото не могат да съобразят, че законът предвижда да се заплати, не просто прослужена година, а и прослуженото време. Явно, нито Председателят на съда, нито членовете на ВСС, още по-малко процесуалните представители, могат да мислят в хипотези и са склонни явно да откажат плащане на съдия, който е прослужил например 16 г., 11 м. и 30 дни, защото не бил прослужил още 1 ден, за да изпълни още една година. Не това има предвид законодателят. Както в трудовото законодателство и тук се има предвид съразмерно плащане за прослужени години над 10 до 20 години, но в рамките на всеки прослужен ден след десетата година. Разбира се, хората на заплата трудно си представят това, но е така. Моля да уважите исквете. Моля да присъдите на упълномощения от мен защитник възнаграждение по реда на чл. 38 ЗАДв, като съобразите размера, извършените процесуални действия от изготвянето на исковата молба, явяване в съдебни заседания, представяне на доказателства и т.н.

Процесуалният представител на СРС ТД – Моля да отхвърлите така предявените искове, като неоснователни и недоказани по изложените в отговора на исковата молба аргументи. Моля да ми бъде предоставена възможност да изложа допълнителни такива в писмена защита в определен от Вас срок. Моля да ни бъде присъдено възнаграждение за осъщественото процесуално представителство. Моля да получа препис от протокола от настоящото съдебно заседание.

Юрк. Т – Моля да отхвърлите исковите претенции по основание и по размер. Поддържаме твърдението за недопустимост по отношение на евентуалния ответник ВСС, както и по отношение на основателността, в условията на евентуалност. Във връзка с аргументите за периода, за който се дължи, дали в години или дни, моля да съобразите, че разпоредбата на чл. 225 ЗСВ говори за години в какъвто смисъл е и константната съдебна практика на ВКС. Не се изчислява пропорционално за месеци и за дни. По отношение на

ВСС, моля съда, при условията на евентуалност, ако приеме за основателно, да приеме, че лихвата се дължи от момента на поканата до ВСС, която е на 21.01.2022 г. Всички останали покани до различни органи и институции са неотнормими към това искане по отношение на ВСС. Моля да ми бъде даден срок за представяне на писмени бележки, като съобразите срока за изготвяне на протокола. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в размер на 540,00 лв., съобразно разпоредбите на ГПК и Закона за правната помощ и Наредбата за плащане на правна помощ.

ИЩЕЦЪТ М. Л. /реплика/ – Обръщам внимание, че ВСС знае за моите претенции за изплащане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 ЗСВ още от 2019 г., тъй като всяка една от поканите до СРС съм депозирал с копие и във ВСС. Това, че обръщението е до Председателя на съда, не променя факта, че претендирам обезщетение и тази претенция е достигнала до знанието на ВСС. Още повече, че и самият Председател на СРС е изпращал поканите до него, до ВСС, до съответните ресорни комисии, така че да се претендира, че през 2022 г. чак съм поискал от ВСС плащане, е несериозно. Отделно то това, не се дължи покана въобще по това плащане, тъй като императивната норма на чл. 225 ЗСВ, казва че се дължи това обезщетение и то е от настъпване на основанието за плащане, а това е моето освобождаване от съдийската длъжност. Ние не желаем да представяме писмена защита.

СЪДЪТ като взе предвид направеното искане от ответниците, намира че са налице предпоставките на чл. 149, ал. 3 ГПК, поради което следва да им се предостави възможност за ангажиране на писмени защити по делото, в едноседмичен срок от днешното открито съдебно заседание.

ТАКА мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ на основание чл. 149, ал. 3 ГПК, едноседмичен срок от днешното открито съдебно заседание на ответниците за представяне на писмени защити по делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ незаверен препис от протокола на ответниците, след неговото изготвяне.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в СЗ, което приключи в 09:27 ч.

Съдия при СРС: _____

Секретар: _____